

Lk. 1,67-80

Apja, Zakariás, **megtelet** Szentlélekkel, és **így prófétált**: „**Áldott** az Úr, Izráel Istene, hogy **meglátogatta népét**, és **váltságot** szerzett neki. Erős **üdvözítőt támasztott** nekünk szolgájának, Dávidnak házából, **ahogyan kijelentette** azt szent prófétái által örök időktől fogva: **hogy megszabadít** ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; hogy **irgalmasan cselekedjék** atyáinkkal, és **megemlékezzék szent szövetségéről**, arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk, hogy ellenségeink kezéből **megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki**, szentségben és igazságban élőtte életünk minden napján.

Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, **hogy előkészítsd az ő útjait**, hogy **megtanítsd népét** az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által, Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő fény a magasságból; hogy világítson azoknak, akik sötétségben s a halál árnyékában lakoznak, hogy **ráigazítsa lábunkat a békesség útjára.**”

A kisgyermek pedig **növekedett, és erősödött lélekben**, és a **pusztában** élt egészen addig a napig, amilyen szolgálatba lépett Izráelben.

1, MEGTELT SZENTLÉLEKKEL ÉS PRÓFÉTÁLT

Az ÚR pedig leszállt felhőben, és beszélt hozzá. Majd elvett abból a lélekből, amely Mózesben volt, és annak a hetven vénnek adta. Amikor a lélek rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak, de máskor nem. Két férfi azonban a táborban maradt: az egyiknek Eldád, a másiknak Médád volt a neve. Rajtuk is megnyugodott a lélek, mert ők is az összeírottak között voltak. De ők nem mentek ki a sátorhoz, hanem a táborban prófétáltak. Egy szolga meg elfutott és jelentette Mózesnek, hogy Eldád és Médád prófétálnak a táborban. Akkor megszólalt Józsué, Nún fia, aki ifjúkorától fogva Mózes szolgája volt, és ezt mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik! De Mózes ezt mondta neki: Miért vagy ilyen féltékeny? Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és nekik is adná lelkét az ÚR! 4Móz. 11,25-29

2, ÁLDOTT AZ ÚR!

Énekeljétek az ÚRnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap! Zsolt. 96,2

3, MEGLÁTOGATTA NÉPÉT

Az ÚR pedig ezt jelentette ki Sámuelnek egy nappal Saul érkezése előtt: Holnap ilyenkor egy embert küldök hozzád Benjámin földjéről. Kend fel őt népemnek, Izráelnek a fejedelmévé, mert ő szabadítja meg népemet a filiszteusok kezéből. Hiszen láttam népem nyomorúságát, mert feljutott hozzám a kiáltásuk. 1Sám. 9,15-16

4, KIJELENTÉSE SZERINT TÁMASZTOTT ÜDVÖZÍTŐT

Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el. Mk. 13,31

5, SZÖVETSÉGE SZERINT MEGSZABADÍT ÉS IRGALMASAN CSELEKSZIK

Eljön az az idő - így szól az ÚR -, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával. Nem olyan szövetséget, amilyent őseikkel kötöttem, amikor kézen fogva vezettem ki őket Egyiptom földjéről. De ezt a szövetséget megszegték, pedig én voltam az Uruk - így szól az ÚR. Jer. 31,31-32

6, MEGSZABADULVA, FÉLELEM NÉLKÜL SZOLGÁLJUNK NEKI

De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk! Erre válaszolt a nép, és ezt mondta: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az URat, és más isteneket szolgáljunk! Józs. 24,15-16

7, ÚTKÉSZÍTŐ PRÓFÉTAI SZOLGÁLAT - ERŐSÖDÉS A PUSZTÁBAN